

(lovbkg. nr. 61 af 14. februar 1983) og af landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 547 af 15. oktober 1973 om statshusmandsbrug m.m. og jordrente, der senest er ændret ved bkg. nr. 223 af 3. juni 1983. En række af forpligtelserne for disse ejendomme fremgår endvidere af tinglyste servitutter og pantebrevé efter fornævnte lovgivning.

Til nr. 11

Bestemmelsen i lovens § 7 om landbrugsejendommens forsvarlige erhvervmæssige drift, der har sammenhæng med bestemmelsen i § 7a, stk. 1, om forsvarlig jordbrugsmæssig udnyttelse, har først og fremmest haft til formål at sikre et erhvervmæssigt, jordbrugsmæssigt sigte med landbrugsejendommens drift. Bestemmelsen har blandt andet skullet modvirke hobbyprægede anvendelsesformer. Landbrugsministerens adgang til efter forhandling med landbrugsorganisationerne at fastsætte regler for landbrugsejendommens forsvarlige erhvervmæssige drift har ikke tidligere været benyttet.

Ved fortolkningen og anvendelsen af bestemmelserne i §§ 7 og 7a må lovens ændrede formålsbestemmelse fremover indgå i de hensyn, der søges varetaget. Der foreslås i øvrigt ikke ændringer i lovens § 7, stk. 1.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, er en konsekvens af, at der ikke længere ved erhvervelse af landbrugsejendomme, bortset fra erhvervelse af ejendom nr. 2, stilles krav om, at erhververen skal have jordbrug som væsentligste erhverv, jfr. bemærkningerne til nr. 19.

Ved lovændringen i 1978 blev der tilvejebragt overensstemmelse mellem bopælskravet i § 7 og i lovens § 16, og der tilsigtes ingen ændringer med hensyn til indholdet af bopælskravet eller gældende praksis vedrørende bopælskravet.

Til nr. 12

Ændringen er alene af teknisk karakter.

Til nr. 13

Bestemmelserne i § 7a tilsigter at sikre en forsvarlig jordbrugsmæssig udnyttelse af landbrugsjorderne i det omfang, de er egnede hertil. Inddragelse af landbrugsjorder til ikke-jordbrugsmæssig anvendelse forudsætter tilladelse efter landbrugsloven. Bestemmelserne har en nøje sammenhæng med bestemmelserne i §§ 7 og 7b, hvorefter en landbrugsejendom (jord og bygninger) skal drives på forsvarlig erhvervmæssig måde, og med lovens formålsbestemmelser.

Bestemmelserne giver en betydelig dispositionsfrihed for ejere af landbrugsejendomme til at tilpasse driftsformerne til konjunkturerne inden for jordbrugserhvervene.

Der stilles således ikke efter § 7a krav om, at dyrkede jorder skal drives intensivt med henblik på størst muligt udbytte. Udviklingen inden for jordbrugserhvervene kan medføre driftsomlægninger på marginaljorder. Det må i denne forbindelse fremhæves, at marginaljorder er et dynamisk begreb, og at anvendelsen af marginaljorder ændres efter udviklingen inden for jordbrugserhvervene. Jorder, der er uegnede til dyrkning, græsning eller tilplantning, kan henligge helt uden jordbrugsmæssig udnyttelse.

Skovdrift har efter landbrugsloven hidtil været betragtet som en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse. Skovplantning forudsætter således tilladelse efter landbrugsloven, idet der dog ved lovændringerne i 1971 og 1973 er åbnet mulighed for en fri tilplantning af mindre egnede landbrugsjorder inden for nærmere angivne arealgrænser, jfr. § 7a, stk. 2, i den gældende landbrugslov.

Bestemmelserne i § 7, stk. 1, jfr. § 7b, om forsvarlig erhvervmæssig drift tilsigter – som nævnt under nr. 11 – primært, at en landbrugsejendom drives med et jordbrugsmæssigt, erhvervmæssigt sigte. Der er på baggrund af bestemmelserne sket en samordning mellem reglerne i landbrugsloven og reglerne vedrørende bygninger på landbrugsejendomme i lov om by- og landzoner og i naturfredningsloven.

Efter bestemmelserne i § 7, stk. 1, kan der ske etablering af mindre virksomheder af ikke-jordbrugsmæssig karakter på en landbrugsejendom, forudsat at ejendommens erhvervmæssige, jordbrugsmæssige udnyttelsesmuligheder ikke forringes. Det gælder bl.a. en række supplerende erhvervsaktiviteter af begrænset omfang, herunder f.eks. rideskoler, ridehaller, dyrepension, dyreklinik, turisme i form af bondegårdsferie m.v. Der kan også nævnes fællesanlæg for oplagring, behandling eller forarbejdning af korn, foderstoffer, lucerne, grøntpiller, halm, minkfoder, maskinstationer m.v. Disse virksomheder forudsætter i almindelighed tilladelse efter lov om by- og landzoner.

Efter de gældende bestemmelser i § 7b kan der på landbrugsejendomme etableres specialiserede, intensive driftsformer af jordbrugsmæssig karakter, f.eks. svinefarme, kyllingefarme, pelsdyrfarme m.v., når en sådan virksomhed indgår som et led i en landbrugsejendoms jordbrugsmæssige udnyttelse.